

oci"

ri érkezést
potuknak
ztatást.
latnak az
órián Sán-
gátóhelyet-
tozik, aki
410-020-as
megtalálni.
y a lakos-
lul megis-
nyiséget és
. Nyugat-
ani orszá-
jesen ter-
tevékeny-
szeretném
y ez nem
ő tevé-
z az orvo-
m avatko-
ápolónók
tnénk na-
és etikus
rtani. Úgy
iánypótló
unk ellát-
ire régóta

Sz. S.-né

én?

A Krisztus
ítani! Ezt
ás. Örült-
meg nem
a gyerme-
ülönörák-
De miért
az iskolai
?

at aratjuk.
Ez az ara-
ünnap. A
beni" kö-
t előítélet
g is vetés.
nár érnek
ümölcssei.
oljuk, na-
t vágunk.
lul az or-
ó arcokat
galmat és
t a sze-
ot az ut-
lai között.
t szolgál-
d ezt két-
nevezni?
nem szív-
ilónak és

Sándor
kipásztor

ak

losó Sán-
sa Gy. u.
Derecske,
d Márta
y u. 29.),
(Derecs-
abó Szil-
P. u. 5.),
ske, Ady
idit (De-
.), Szabó
nyadi u.
Derecske,
ó Katalin
4. u. 7.),
(Derecs-
eress Er-
zinczy u.
Derecske,
, Kovács
abó P. u.
(Derecs-
bán Zol-
ti u. 14.),
ke, Erkel
solt (De-
3.).
is címén:
Derecske,
sési Ju-
ányi u.

DERECSEKEI HÍREK

VII. évf., 1. szám, 1997. január

Derecske város havonta megjelenő lapja

Ára: 25 Ft

Boldog új évet!

Sikerekben, eredményekben gazdag, boldog új évet kíván valamennyi derecskei polgárnak Derecske város önkormányzati képviselő-testülete és a Derecskei Hírek szerkesztősége!

Marad a lap és az ára is

Derecske város önkormányzati képviselő-testülete december végi ülésén döntött a Derecskei Hírek című városi lap 1997. évi megjelentetéséről. A testület úgy határozott, hogy idén januártól a lap példányszámát – a tényleges igényekhez igazodva – havi 1200 darabban állapítja meg, ugyanakkor az újság árát (25 forint), illetve a hirdetési tarifákat nem emeli. Jó hír továbbá, hogy a „DH” ára az esetleges oldalszámemeléskor (4 helyett 6 oldal) is változatlanul 25 forint lesz.

A szerkesztőbizottság – csakúgy, mint az elmúlt hat évben – idén is arra törekszik, hogy az újság a derecskeiekéről szóljon derecskeieknek. Azon leszünk, hogy az év során a helyi gazdasági, társadalmi élet valamennyi rezdülését hűen tükröztessük a lap hasábjain, szólva az eredményekről, de nem elhallgatva a lakosságot foglalkoztató problémákat sem. Tisztelt derecskei lakosok! Maradjanak velünk az új esztendőben is!

Petneházi Attila
felelős szerkesztő

Köszönet az elismerésért

Bakk Jánosné, Petőfi u. 4. szám alatti lakos köszönetét fejezi ki a képviselő-testületnek azért a kitüntetésért, amellyel a Virágos Derecskéért mozgalomban kifejtett tevékenységét elismerték.

Mint a kitüntetett elmondta, számára magától érteendő környezete szebbé tétele, a parkosítás. „Nem is számítottam arra, hogy ezért külön jutalmat kapok. Az viszont, hogy észrevették, nagyon jólesett. A jutalomból újabb fákat fog telepíteni” – fogalmazott.

Kétszázmillió forint jutott beruházásokra

December 10-én a művelődési házban közmeghallgatásra gyűltünk össze. Sajnos, az érdeklődés most sem volt nagyobb, mint más alkalmakkor. Összeségében mintegy harminc résztvevő jelentette városunk érdeklődő közönségét. A jelenlévők azonban valóban érdeklődők voltak...

Csató István polgármester az 1996-os évet átfogó beszámolójával nyitotta meg az estet. Ebből a teljesség igénye nélkül néhány gondolat: a testületi munka eredménye 25 rendelet és 196 határozat. Az év költségvetése, mely lehetőségeinket meghatározza, 608 millió forint volt, melyből beruházásokra és fejlesztésekre 200 millió forintot fordítottunk. Befejeződött a gázberuházás, melynek hasznát megközelítőleg 1700 család élvezi. Telefonnal történő ellátottságunk is jelentős mértékű, az előfizetők száma meghaladja az ezret.

Az eredmények tükrében

Elkészült a Derecske-Aranyos közút, melynek az őszi betakarítás során óriási hasznát vehettük. Elkészült a kisderecskei idősok otthona, mely az ott élők életében jelentős változást hoz. Lakossági kezdeményezésre tizenegy utcában épült a lakók hozzájárulásával szilárd burkolatú út, ebből tíz aszfaltburkolattal. Elkészült a területfejlesztési tanács által támogatott, építés alatt lévő szennyvíztisztító telep 1,5 kilométeres bekötőútja. A telep átadása 1997 tavaszára várható.

Intézményeink fűtőszerszerűsítését a gázfűtésre történő átállással folyamatosan végezzük. Foglalkozunk a csapadékvíz-elvezető rendszer továbbépítésével és karbantartásával. Megépült 2700 méter gyalogjárda, piacterünket bővítettük. A területfejlesztési tanácshoz hat pályázatot nyújtottunk be, melyből ötöt, összesen 21,7 millió forinttal támogattak. Sajnos, az elutasított pályázatunk

Tavaly télen még pulóverben játszott a gyerek. A gázprogram az életminőségen javított

az autóbusz-forduló kialakítására vonatkozott, melyre a későbbiekben új pályázatot kívánunk benyújtani.

Intézményeink gazdaságosabb működtetése érdekében megkezdtek azok szervezeti felépítésének vizsgálatát. Az egészségügy területén előrelépést jelent a három település – Tépe, Konyár, Derecske – között létrejött együttműködési szerződés. A sport támogatását lehetőségeinktől függően biztosítjuk. Sajnos, egyre nagyobb gondot jelent a szociális gondoskodás, sok a rászoruló, az átmeneti segélyek szűkös kerete nem elegendi ki az igényeket.

A lakossággal történő kapcsolat tartását és az információáramlást a Derecskei Hírek és a Rádió Derecske jól szolgálják. A közrend és közbiztonság helyzetén szigorúbb törvényekkel és azok betartásával lehet változtatni. A környezetvédelem területén sok a gond, szemét övezi a várost. Környezetünk védelmére jobban oda kellene figyelni! Gondot okoz a lakáshelyzet, jelenleg kiutalható lakással az önkormányzat nem rendelkezik. A fiatal házaspárok első lakáshoz jutását szűkös keretünkben tizenöt házaspár részére egyenként 100 000 forinttal támogattuk. Tájékoztatót hallottunk a helyi adókról (építmény- és iparűzési), a vagyonhasznosításról és közhasznú munkások foglalkoztatásáról. Polgármesterünk megjegyezte a lakosság csekély

érdeklődését, mely – mint fogalmazott – jellemző a városi ünnepekre is.

Lakossági összefogást

A lakosság képviselőiben megjelentek aktívan és széles körben igyekeztek a város helyzetével kapcsolatos problémákat megvilágítani, ebből is gyűjtöttem egy kisebb csokrot.

Városunk főtere és a főutca elhanyagolt: 47-es út zöldövezete; buszmegálló környezete; a volt ktsz irodaépület; intézmények előtti járdák tisztántartása. Ervényt kell szerezni a közlekedés előírásainak. Az utakon sok a szabálytalanul megálló gépkocsi, ami akadályozza a forgalmat. A gyalogos-átkelőhelyeket nem mindenki használja, a gyalogosok az úton összevissza közlekednek. Az autóbuszok jelenlegi megfordulásukkal torlódást és balesetveszélyt idéznek elő. A kerékpárúton haladók biztonságát veszélyeztetik az azt keresztező járművek vezetői, az elsőbbség megadását elmulasztják.

A közrend és közbiztonság helyzete a lakosság látószögéből:

– A rendőrök ne csak a közúton közlekedőkkel szemben intézkedjenek!

– Az olyan területeken, ahol több a bűnelkövető, rendszeresebb rendőri ellenőrzésekre van szükség.

– A rendőrség egyes csoportokkal szemben elnézőbb.

– A növekvő számú bűnesetekhez viszonyítva kevés a rendőr.

– A törvények nem teszik lehetővé a hatékonyabb rendőri intézkedéseket, úgy tűnik, a törvény a bűnelkövetőket „védelmezi”.

– A lakossági összefogás, az egymás közötti jobb kapcsolat kialakítása, az egymásra figyelés elősegíti tulajdonunk védelmét és nehezíti a bűnözők tevékenységét.

– Áprilisban megalakult a polgárőrség, segítsük tevékenységüket!

Környezetünkről és védelméről:

– A sárospói vízelvezetők elhanyagolt állapotán javítani kell.

– Magas talajvízszint miatt a szennyvízszikkasztók nem megfelelőek, bővíteni kell a szennyvízcsatorna-hálózatot.

Fejlesztési a polgárőrséget

– A Saszár folyó tisztításával kapcsolatos gondokat meg kell oldani, a jelenlegi gépi tisztítás csak bosszúságot okozott. Javaslatként hangzott el a folyó várost elkerülő mederbe terelése.

– Megoldást kell találni a város szíliárd hulladékának begyűjtésére és biztonságos elhelyezésére! Ezzel kapcsolatban javaslatok is voltak.

– A tiszta, virágos környezet kialakításához virágmagot ajánlott fel Gerő István.

– A hivatal tanúsítson keményebb fellépést a szemelőkkel szemben!

Szilvási János törzsszázados, bűnügyi csoportvezető a derecskei rendőrség képviselőjében elmondta, hogy a felvetett problémák nagy része – mint a törvénykezéssel kapcsolatos – országos ügy. A helyi problémák megszüntetésére lépéseket tesznek, azon lesznek, hogy ahol szükséges, ott nagyobb rendőri jelenlétet biztosítsanak. Említést tett arról, hogy a rendőrségnél ismert technikai és pénzügyi gondok sajnos az ő működésük hatékonyságának is háttér szabnak. Fontosnak tartja a polgárőrség továbbfejlesztését és működését.

Nem a jutalom készítette nemes cselekedetére

Elveszett egy rádiótelefon. Elvesztése használójának pillanatnyi figyelmetlenségén múlt. A következő egy idegesen átvirrasztott éjszaka és a tudat, hogy a kárt meg kell téríteni. A keletkezett kár összege a Tocsik-ügy millióihoz viszonyítva jelentéktelen, de sok annak, akinek fizetéséből háromtagú családja megélhetését kell biztosítani. A rádiótelefon elvesztése

se egy éjjel-nappalos ügyeleti szolgálat működését tette lehetetlenné.

Segítségért kérve kerestük meg a Rádió Derecske munkatársait, akik többször beolvasták a kérést, hogy a becsületes megtaláló jutalom ellenében szolgáltatassa vissza a készüléket. A kérés eredménnyel járt, a megtaláló a készüléket hamarosan átadta elvesztőjének. A megtaláló elmondta, hogy

hallotta a Rádió Derecske felhívását, így tudta meg, hogy ki a jogos tulajdonosa az általa megtalált készüléknek. Az, hogy visszaadta, szerinte természetes, hiszen nem vált tulajdonossá azzal, hogy megtalálta. Jutalmat nem fogadott el, mint mondta, nem a jutalom reménye készítette arra, hogy így cselekedjen. Fontos szerepe volt történetünkben a Rádió Derecske naponta

hallható adásának és munkatársainak, akik segítségükkel bizonyították a helyi rádió létének szükségességét. Köszönjük.

A becsületes megtaláló nevét nem személyiségi jogának védelme miatt hagytuk ki. Ő ugyanis – mint mondta – cselekedetével nem különleges érdemekre vágyott. Elismerés és köszönet illeti ezért!

– ősi –

Érdemes összefogni a zeneiskolánkért...!

Kérem, fordítson néhány percet e nyílt levél elolvasásával egy városi ügyet felkaroló kezdeményezésre! Harmadik éve, hogy városunk is büszkélkedhet alapfokú művészetoktatási intézménnyel. A Bocskai-iskola zeneiskolájában évente háromszáznál is többen tanulnak hangszeres zenét, száznál többen sajátítják el a táncművészet különböző fortélyait. Olyan településen lehetünk tanúi az ember-nemesítő művészeti képzés legyökeresítésének, ahol az ez irányú igények kielégítésére korábban tett kísérletek különböző próbálkozások után sem hoztak kellő sikereket.

A zeneiskolai képzés eddigi sikerei azt igazolják, hogy Derecskén és környékén sok a művészetek iránt fogékony tehetséges gyermek. A kultúra más helybeli „apostolaival” vallom: az itt élő nép is megérdemli, hogy a korábnál többet kaphasson a művészetekből, s hogy gyermekeik személyisége e tevékenységekkel is gazdagodhasson. Mint ismeretes, zeneiskolánk minisztériumi finanszírozásból él. A város adófizető polgárainak pénzét eddig nemigen vetjük igénybe. Sőt, az 1996-os városi költségvetést a zeneiskola több milliójával egészítette ki az önkormányzat normatíva átcsoportosításával.

A zeneiskola története rövid ugyan, de eredményekben gazdag. Közismert néptáncosaink országos hírre (például 1997. február 2-ára Budapestre, az Erkel Színházba kaptak ismét szereplési meghívást), fúvószenekarunk, fuvola- és vonószenekarunk, majorette-csoportunk működik, miközben hangszerálmányunk 70-75 százaléka más iskoláktól kölcsönzött, egyre nehezedő feltételekkel. Úgy érzem, eddigi eredményeink feljogosítanak arra, hogy az intézmény igazgatójaként segítségért forduljak a város társadalmához, vállalkozóihoz a lokálpatriotizmus jegyében.

Dobos János is a zeneiskola hallgatója

Fotó: Rékasi Attila

Fogjunk össze zeneiskolánkért!

Ha 1997-től a minisztériumi finanszírozásunk teljes összegét megkapjuk is a fenntartótól, az a működéshez jelent biztosítékot. Derecske város önkormányzata s dr. Radó Imre vállalkozó gyógyszerész alapítványt hoztak létre összesen 100 000 forint összegben Derecske művészeti alapoktatásáért elnevezéssel. Az alapítvány főbb célkitűzései között egyebek között szerepel: a hangszeres és táncoktatás tárgyi feltételeinek javítása (például hangszer-, táncruhavásárlás); az anyagi hátrányt szenvedő tehetségek kibontakoztatásának elősegítése; az új oktatási eljárások felkarolása. Az alapítvány pénzét az OTP Bank Rt. derecskei fiókja kezeli. A pénzfelajánlásokat itt lehet csekken befizetni a 11738118-20012591 számú számlára, melyről az adóhatóság felé igazolás is igényelhető ugyanitt.

Kedves Olvasó!

Tudom, hogy manapság nagyon sokan megkeresik önt hasonló jótékonykodási cézzal. Tudom, hogy 1997-ben az adózás szabályozási rendje az ön számára is kedvezőbb lehetőséget nyújt az effajta kéresek támogatásához. Hogy mely ügyet kívánja támogatni, ennek eldöntése szíve joga. Szeretném, ha városunk érdekeit ugyancsak szolgáló vállalkozásunk megerősítéséhez önben is partnerre lelhetnénk, s csatlakozna az alapítványtevőkhöz, vagy valamely együttesünket mint reklámhordozót támogatná. Mi azt tudjuk ígérni, hogy továbbra is felvállaljuk a családok ez irányú nevelési szükségleteinek kielégítését; megalapozzuk városunk zenei életének további kibontakozását, elősegítjük bekapcsolódását az európai kultúra vérkeringésébe; városi ünnepeink, rendezvényeink műsorigényét magasabb szinten biztosítjuk.

Megértő támogatásában bízva tisztelettel:

Csik István,
a Bocskai István
Általános és Zeneiskola igazgatója

AZ ÉN OTTHONOM

Karácsonyvárás a Bene-Nagy családnál

NYÍRÓ GIZELLA

A véletlen úgy hozta, hogy ezúttal kisgyermekes családhoz látogattunk el: a Nagy Katalin-Bene Csaba házaspárhoz. Tágas, izlése-sen berendezett családi, kertes házukban advent utolsó hetében járunk. A bejárati ajtón a nappaliban adventi koszorú: a közelgő karácsony kétségtelen jele. Fialat vendéglátóimat rövid bemutatkozásra kérem, tudván azt, hogy mindketten helybeliek.

– 1989-ben házasodtunk össze, két évi ismeretség, illetve jegyesség után. 1987-ben érettségiztem a helyi gimnáziumban, majd a DOTE anyagellátási osztályán dolgoztam könyvelőként, ahová naponta jártam be busszal. A nagyobbik kisfiam születéseig dolgoztam ott, eddigi első, egyetlen munkahelyemen – kezdte a feleség.

– És a férj?

– 1983-ban szereztem szobafestő-mázoló szakmát. Eleinte kisiparosoknál dolgoztam, majd 1990-től önálló vállalkozóként.

– A csodálatosan berendezett családi ház láttán felvetődik a

Karácsonyi hangulatban...

Fotó: Zákány Imre

kérdés: hogyan sikerült ilyen fiatalon erre a minden szempontból igényes környezetre szert tenni?

– Elmondhatjuk, hogy családi, baráti összefogással, valóságos kalákában építkeztünk. Természetesen OTP-t is igénybe kellett venni, melynek részleteit a jövő évezredben fizetjük vissza.

Miközben a csinos háziasszony jóvoltából sütemény, tejszínhabos kávé, rostos lé kerül az asztalra, a gyerekek egész játékarzenállal

ostromolnak: néni, ezt nézd meg, azt fogd meg, ezt mind a Mikulás hozta. Az eleven fiúcskák az is foglalkoztatja, hogy mit kapnak Jézuskától, aki viszont csak akkor jön, ha bemutatkoznak.

– Bene Csabika vagyok, hatéves, első osztályba járok a Bocskai István Általános Iskolában. Nagyon szeretem a matematikát, az olvasást, a rajzot és a testnevelést.

– Ha nem vagy iskolában, mivel foglalkozol szívesen?

– Videójátékkal szeretek

játszani, autókat gyűjteni. Ha jó idő van, az utcabeli gyerekekkel járunk a Kállóra pecázni meg az utca végén lévő diófához játszani.

– És a kistestvér?

– Bene Viktor vagyok, hároméves, oviba járok, Viola nénihez, Marika nénihez, Pirike nénihez meg Kati nénihez.

– Mit szeretnétek látni a karácsonyfa alatt?

– Kisautókat, igazi karórát, videokazettát, meséskönyvet, állatfarmot.

– Mit szólnak a szülők a kívánságokhoz?

– Természetesen játékokat kapnak elsősorban a cseméték, de egy-két ruhadarab is kerül a fenyőfa alá.

– Hogyan telnek mindennapjai a fiatalasszonynak most, hogy a gyás lejárt?

– Teljes egészében anya és feleség szerepemnek élhetek. Munkahelyemre létszámléptetés miatt nem vettem vissza, most a szabadságomat töltöm.

– Így év vége felé hogyan tekintenek vissza az 1996-os évre?

– Soha rosszabb ne legyen – mondják egybehangzóan.

– Szeretetteljes karácsonyt, békés hétköznapokat és sok sikert az új esztendőben is a Bene családnak.

Új névtábla új tartalommal a középiskolában

Szeptembertől a derecskei gimnázium neve I. Rákóczi György Gimnázium és Szakközépiskola. A szakképzéssel bővült oktatónévelő munka bevezetésének körülményeiről beszélgetünk Nagy József igazgatóval és Halasi Csabával, a hajdúszoboszlói Liget Hotel ügyvezető igazgatójával.

Nagy József: – A korábbi oktatási rendszerben is volt gyakorlati képzés, melyre az élet kényszerítette rá a gimnáziumot. Feladatunk továbbra is a továbbtanulásra és a munkába állásra való felkészítés. A társadalmi igény is ezt jelezte, ezért indult meg az utazás és turizmus, valamint a számítástechnika nagy fakultációs képzésben.

Feltételekre várva

Ahhoz, hogy az iskola szakképző iskolává alakuljon át, meg kellett várni a törvényben előírt feltételeket. Érettségi utáni egy évfolyammal működő szakközépiskola vagyunk. Sikerült megnyernünk az iskola fenntartóját, így 1996 márciusában az önkormányzat elfogadta alapító okiratunkat – annak módosításával –, így lettünk gimnázium és szakközépiskola. Érettségit adó középiskola akarunk lenni elsősorban, s csak másodsor-

ban az érettségire épülő szakközépiskola.

Két szakmában hirdettük meg a beiskolázást: számítógép-szoftverüzemeltetői és idegenforgalmi ügyintézői szakképzésre harminchat tanuló iskoláztunk be, akiknek döntő többsége nálunk szerzett érettségi bizonyítványt. Nagyon sok támogatást kaptunk a két szakmát gondozó minisztériumoktól, az MKM-től és a Munkaügyi Minisztériumtól, akikkel változatlanul tartjuk a szakmai kapcsolatot és sok segítséget kapunk a gyakorlati kivitelezésben. Nagyon jó szakembereket sikerült megnyernünk ahhoz, hogy a szakmai tárgyakat oktassák ebben a szakmában. Név szerint: Halasi Csabát, a Liget Szálló ügyvezető igazgatóját Hajdúszoboszlóról, Debrecenből az IBUSZ-iroda vezetőjét, Vajda Annát és munkatársát, Csontos Dórát. Amellett, hogy a megyében – legjobb tudomásom szerint – mi kezdtük el ezt a fajta szakképzést, és a szállodák, idegenforgalmi irodák számára is új volt a gyakorlati képzés, készséggel vállalták ezt. Megnyugtató és a jövő szakemberei számára biztató is, hogy maga a szakma, az idegenforgalom és a vendéglátás így módon is támogatta az iskolarendszerű szakképzést. Úgy érzem, rendkívül fontos az iskola jövője szem-

pontjából, hogy érettségi után szakképzést tudunk nyújtani, ezzel azokat a szűkebb társadalmi igényeket elégítjük ki, melyek az iskolával szemben megfogalmazódnak.

Szakma és tanulás

– Mi motiválta az ügyvezető igazgatót, hogy jól prosperáló szállodájának irányítása mellett elvállalja a szakmai tárgyak oktatását a gimnáziumban?

– Kérdezem Halasi Csabát, egyúttal rövid szakmai önéletrajzot is kérve tőle.

– Közel húsz éve dolgozom a szakmában. Többnyire szállodákban tevékenykedtem. Az Aranybika Szállodában kezdtem, előtte az IBUSZ-ban dolgoztam. Az évek múltával éreztem, hogy tanulnom kell a szakmát és nyelveket is. A Kereskedelmi és Vendéglátó-ipari Főiskolának két szakát is elvégeztem. Elvégeztem egy nemzetközi portásiskolát: egy párizsi székhelyű, Budapesten kihelyezett iskolát is. Minden lehetőséget igyekeztem megragadni az önképzésre és továbbképzésre. Különös gondot fordítottam az idegen nyelvekre: angol, német és orosz nyelvekből nyelvvizsgával rendelkezem. Több budapesti szállodában dolgoztam, ahol sokat lehetett tanulni, s ez az, ami vonz manapság is: az ál-

landó tanulási folyamat, mely a mi szakmánkat jellemzi. Ez talán válasz arra a kérdésre, hogy miért vállalkoztatást szakmában. Saját bőrömmel érzem annak hiányát, amikor nincs megfelelő szakmai képzés itt, a keleti országrészben. Ez nemcsak szakmai, hanem gondolkodásmód kérdése is. A gimnázium igazgatója keresett meg, hogy tanítsak itt a szakképző osztály idegenforgalmi és ügyintéző szakán, ahol is idegenforgalmi, szállodai és gasztronómiai ismereteket nyújtok az ötödéveseknek.

– Milyen tapasztalatokat szerzett eddig?

– A diákok nagyon ügyesek, nyitottak. Egész gondolkodásmódjukra akarok hatni, melynek következtében a gyakorlatba kikerülve elboldogulnak. Úgy érzem, képesek lesznek megfelelni az elvárásoknak. Túl az elméleti képzésen kétszer negyven órában szállodai, illetve utazási irodai gyakorlaton vesznek részt. A szakképzés megszerzésének feltétele az alapfokú nyelvvizsga megszerzése a második félévben angolból vagy németből. A keleti régióknak nagy szüksége van idegenforgalmi szakemberekre, hiszen nélkülük nincs falusi turizmus, sem más idegenforgalom.

(nyíró)

Millecentenáriumi évet záró ünnepség

December 16-án került sor a József Attila Általános Iskola tornatermében a millecentenáriumi évet záró ünnepségre. A megjelenteket Szöllősi Imre igazgató köszöntötte, aki bevezetőjében kiemelte: egy nagy kultúrájú nép végleges letelepedése történt meg 1100 évvel ezelőtt a Kárpát-medencében. Az igazgató köszönetet mondott a nevelőknek, diá-

koknak az egész évben folytatott gyűjtőmunkáért, mely formálta a tanulók nemzettudatát. A Kulcsárné Ferencz Ildikó vezette énekkar műsora után Baranya Pálné nyugdíjas igazgató, történelemtanár mondott ünnepi beszédet. Utalt rá, hogy mese és valóság ölt testet, amikor a magyarság történetét kutatjuk. Ismertette a magyarok útját a pusztaszeri országgyűlésig. Íróktól, költőktől vett idézetekkel színes beszédet hallhatott a közönség, s azzal fejezte be az igazgató, hogy legyünk méltók a honfoglalás emlékéhez.

Ezután az 5. b osztály Tóth Lajosné vezetésével egy dramatikus játékot adott elő Vértesszerződés címmel. Az ünnepség további részében kiállítás

megnyitására került sor a tanulók munkáiból a honfoglalás témaköréből. Láthattunk jurtasátrát, koronázási ékszereket, használati tárgyakat stb. A kiállítás megrendezése és létrejötte Szöllősi Imréné érdeme. Az „Alkotó hetek” legjobb alkotóinak díjazására is sor került.

NY. G.

A művelődési központ és könyvtár programja

A BIBLIA ISMERETTERJESZTŐ KÖZÖSSÉG ÖSSZEJÖVETELEI

Január 18., 18 óra: Ben Hur, II.
Január 27., 18 óra: Ben Hur III.
A filmvetítést megelőzően bevezető előadást tart Fazakas Sándor református lelképásztor.

MEZŐGAZDASÁGI ISMERETTERJESZTŐ ELŐADÁS-SOROZAT

Január 10., péntek, 18 óra: Az 1997. évi mezőgazdasági támogatási rendszer.

BORVERSENY

Január 31., 17 óra.
A művelődési központ kertbarátköre megrendezi hagyományos borversenyét, vörös- és fehér bor kategóriákban. Nevezni január 24-ig eljuttatott nevezési lapon lehet, fajtánként egy-egy liter borral. Érdeklődni, nevezni a művelődési központban lehet.

A MÉHÉSZKLUB ÖSSZEJÖVETELEI

Január 7-én, 14-én, 21-én és 28-án, alkalmanként 17 órai kezdettel.

TANFOLYAMOK

- Traktoros tanfolyam: 56 óra elmélet - 26 óra vezetési gyakorlat. Irányár vizsgadíjjal 49 500 forint.
- Feltételes forgalmú növényvédőszer-kezelői alapképzés: 80 órás, részvételi díja: 8000 forint.
- 300 órás növényvédelmi betanított munkás és mérgezőkezelői tanfolyamot végeztek részére 40 órás továbbképzést indítunk.

A SPORTCSARNOK PROGRAMJA

- A női kézilabdacsapat NB I-es fordulója: január 25., szombat, 17 óra: Derecske-FTC.
- Labdarúgó-teremtorna: Dióda-kupa és Amatőr-kupa, mindennap 18 órától folytatódik.

APRÓHÍRDETÉS

DERECSKE, Köztársaság méteres, összkonfortos lakás eladó. Érdeklődni lehet: 06 (30) 287-458.

Megalakult az ÖCKIK

1996. október 1-jén megkezdte tevékenységét az Önkormányzatok és Civil Kezdeményezések Innovációs Központja (ÖCKIK). Az USA Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) által létesített iroda alapvető célja az információáramlás elősegítése az önkormányzati munka és civil szerveződés területén. A központ feladata a kapcsolatteremtés e két szféra, illetve ezek potenciális hazai és nemzetközi támogatói között, valamint az országban fellelhető „jó megoldások”, „jó gyakorlatok” terjesztése, ismételtetése. A megvalósítás módjai - konferenciák szervezése, nyomtatott kiadványok, videofilmei, oktatóprogramok készítése és terjesztése, valamint a választott társszervezetek megerősítése.

A központ a regionális nyomtatott és elektronikus sajtóban fog tájékoztatást nyújtani tevékenységéről és rendezvényeiről, valamint törekedni fog arra, hogy a tevékenységi köre által érintett civil szervezetek és önkormányzatok nagy részével közvetlen kapcsolatot is kiépítsen.

Az innovációs központról bővebb tájékoztatást nyújtunk a következő címen: Forgács Ildikó sajtófelelős, Önkormányzati Innovációs Központ, 1065 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 57. Telefon: (1) 153-3886.

VENNE? ELADNA?

HIRDESSZEN

a **DH**-ban!

Hirdetésfelvétel a városházán,
LAKATOS JÓZSEFNÉNél
kedden és csütörtökön 7.30-tól 16.00-ig.

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN?

Lovász Ferenc: „dolgozni csak pontosan...”

Köszönöm dr. Várallyay Gyulának a labdát, melyet jól előkészítve továbbított részemre. Indoklása alapján biztosra veszem, hogy sokra vitte volna az általam választott pályán is. Persze nem elsősorban az anyagiakra gondolok. Több évtizedes ismeretségünk alapján állíthatom, hogy rokonlelkűségünk bizonyára abból fakad, hogy életünk, munkásságunk során mindketten József Attilával pendültünk egy húron, aki szerint: „dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.”

Mikor és hogyan került Derecskére?

Gyakorló pedagógusi pályámat 1955-ben kezdtem Ebes egyik tanyai iskolájában, ahol összevont osztályú csoportban tanítottam. Itt ismerkedtem meg a derecskei születésű feleségemmel. Házasságunk után egy kéttanórás ebesi tanyai iskolában neveltük, oktatuk a ránk bízott gyerekeket. Ebes után Téglás következett, ahol 1967-ig igazgatóhelyettesi beosztásban dolgoztam. Közben megszületett két gyermekünk.

Tanítottak és gazdálkodtak

A megélhetési gondok itt arra kényszerítettek bennünket, hogy újra kimenjünk tanyára. Ez az iskola Újléta-Ligeten volt, ahol állattenyésztésből és torma-termesztésből egészítettük ki fizetésünket. Ezekben az években a tanárképző főiskolán megszereztem magyar-történelem szakon a diplomát. Közben gyermekeink megnőttek, s magasabb szintű iskoláztatásuk tanyán már lehetetlen volt. 1972-ben vásároltunk egy szerény kis házat Derecskén. Feleségem még ebben az évben, én 1973. január 1-jén kerültünk az akkor még nagyközségbe. Derecskén a József Attila Általános Iskola elődjében, az 1. számú általános iskolában kezdtem tanítani. Két hónap múlva vezetőválasztás miatt már az igazgatóhelyettesi teendőket láttam el. A Tégláson szerzett tapasztalataimat itt kedvem szerint kamatoztathattam. Fő feladatunk a mindennapi oktató-nevelő munka megszervezése volt. Igazgatóim szerint ezt jól megoldottam, így nekik ezzel nem kellett törődniük, maradt idejük a pedagógiai tevékenység megszervezésére, ellenőrzésére. Ebben az időben szerveztem meg a dolgozók esti iskoláját, az osztályozó vizsgákat. Sok, saját hibáján kívüli okból alacsony iskolai végzettségű felnőttet juttattunk ekkor az életben való boldogulásukhoz szükséges bizonyítványhoz.

Milyennek látta akkor és milyennek látja most Derecskét?

A tanyai évek után nekünk ez a település maga a mennyország volt. Az infrastruktúra áldásai, a távolságok lerövidülése, a nagyobb munkahelyi közösség erejével hatott. A nagyközség akkor is már egy aránylag rendezett kisváros képét mutatta, ahol az akkori rendszer korlátai ellenére is megtalálhatta ki-ki a maga helyét. Sartre írta valahol: „Az ember szabadságra ítéltetett.” Utólag, így visszagondolva, talán ez az emberi jog csorbult sokszor. De ebbe ne menjünk bele! A rendszerváltozás után városunk újabb és újabb létesítményekkel gazdagodott: vezetékes gáz, telefon, hogy csak a legfontosabbakat említsen. Ezekkel az urbanizáció területén minőségi ugrás következett be településünk életében. Ezt megelőzően egy lebontott régi épület helyett új szárnyal bővült intézményünk. Megszűnt a váltakozó tanítás.

„Kisangyalok” és mások

Milyennek tartja a derecskei embereket?

A választ illetően egyetértetek az előttem szólókkal, azzal a megjegyzéssel, hogy az említett tulajdonságok a lakosság többségére vonatkoznak, de az ország más településeivel hasonlónálunk is élnek másfajta emberek is. Ha nem így lenne, nem lenne szükség hatóságokra, rendőrségre, és talán még a Guinness-rekordok könyvébe is bekerülne, mint olyan település, ahol csak „kisangyalok” élnek. Idekerülésem után szinte egyik napról a másikra nagyon sok derecskei embert ismertem meg. Nekik köszönhető elsősorban, hogy ma már derecskeinek

vallhatom magam. Jó szomszédaim vannak az utcában és a Nagyszőlőben is.

Munkahelyén hogyan fogadták, sikerült elfogadtatni magát?

Zökkenőmentes volt a beilleszkedésem a tantestületbe. S amikor az 1990-es évek elején problémák voltak a vezetőváltás területén, a kollégák biztatására vállaltam el öt évre az igazgatóságot. A demokratikus vezetési módszer szerint irányítottam az intézményt. Elfogadták vezérével: „dolgozni csak pontosan, szépen...”. Odafigyeltem arra is, hogy az intézmény zavartalan működéséhez a hivatalsegédnél az igazgatóig mindenkinek fontos szerepe van. Öt év alatt sok-sok új dolgot honosítottunk meg a József Attila Általános Iskolában: meghatároztuk az iskola profilját, új hagyományokat teremtettünk és sorolhatnám.

Szeret-e Derecskén élni? Milyen tervei vannak itt?

Egyértelműen igen a válaszom. Van munkahelyem, ahol megbecsülnek. A város vérkeringésébe a civil szervezetek révén bekapcsolódom. Van szép családom, van hol laknom. Szeretném azonban a kérdést tágabban is értelmezni. Ahhoz, hogy az állampolgár az adott településen élve érezhesse magát, nem lehet figyelmen kívül hagyni az egész országban reá is kiható folyamatokat. Ha ilyen aspektusból fogalmazódik meg a kérdés, akkor a közérzetem erősen változónak mondható. Nem tudom szó nélkül hagyni, hogy a közoktatás stratégiai ágazatként kezelése csak a választási kampányok idején erősödik fel. Bosszantó és elkésztő a közalkalmazottak erkölcsi és anyagi megbecsülésének halogatása. Ma, kérem, ha egy pedagógus pedagógus házastársat választ magának, megnevezheti magát. S ha nyugdíjasként egyedül marad, ehéti a kénytelenkedés keserű kenyerét. Terveim tárháza nyugdíjaztatásom előtt szűk egy esztendővel már nem lehet olyan gazdag, mint a fiatalabbaké. Úgy gondolom, eleget csepegték már nekem, szeretném nyugdíjas éveimet a családom körében, kiskertemet művelve eltölteni. S hogy ne szigetelődjek el teljesen, továbbra is te-

vékenykedni kívánok egy-két civil szervezetben.

Kívánságok tárháza

Vágyik-e régi környezetébe vagy egy új környezetbe?

Nem vágyok máshová.

Milyennek szeretné látni Derecskét a jövőben?

Jó lenne, ha minél több utca kapna szilárd útburkolatot. Szeretném azt is, hogy a jelenleg „az én házam, az én váramba” visszahúzó emberek többször találkozzanak, s esetleg a szaporodó civil szervezetek munkájába bekapcsolódjanak. Szeretném, ha nemzeti ünnepeinken többen vennének részt. Mint ahogy iratlan szabály, hogy szomszédaink temetésére elmegyünk, úgy kellene ilyen szabálynak tekinteni a koszorúzásokon való megjelenést is. Hasznos lenne egy jól működő értelmiségi klub is. Tisztábbnak szeretném látni Derecskét és környékét. Szeretném, ha értelmes, hasznos akciók szerveződnek. Például nálunk is sok a hozzám hasonló túlsúlyos ember. Miért ne lehetne szakemberek bevonásával rendszeres kocogó alkalmakat szervezni részükre? Örülök, hogy Derecske oktatási intézményei, szinte a közoktatási kormányzat lassú reform-elképzeléseit megelőzve, a korszerűsítés útjára léptek. A várható tartalmi és módszertani újítások csak a szülőkkel szoros együttműködéssel oldhatók meg. Szeretném, ha a szülők mindegyike tudatában lenne annak, hogy a nevelés bizonyos területei a családra, reá: a szülőre hárulnak. Ezeket nem passzolhatja át az iskolának.

A labdát egy, a mezőgazdaság területén eredményesen dolgozó derecskeinek gurítom tovább, abból a megfontolásból, hogy a több mint ezer vállalkozónk egyéb irányú tevékenysége ellenére városunk nagy többsége a mezőgazdaságból él. Filep Józsefet, a Petőfi Szövetkezet elnökét a hetvenes években ismertem meg, amikor mint az akkori szövetkezet főagronómusával közösen szerveztük az iskoláink őszi mezőgazdasági munkáját.

Közös álmunk volt, hogy mezőgazdasági szakképzést indítsunk településünkön. Egyelőre ez még várat magára. Előnk úr! Öné a labda.

Adventi kiállítás helyi kézművesek munkáiból

Hosszú évek mulasztását pótolta az a kiállítás és vásár, mely december 16-tól 22-ig állt az érdeklődők rendelkezésére. A kiállítás hangulatos megnyitóval indult. Békési András népművelő furulyaszólójával és magánénekével, majd Bene Judit népdalokat adott elő. Csató István polgármester köszöntötte a kézműveseket és a vendégeket.

Reményét fejezte ki, hogy hagyomány lesz ez a kiállítás a művelődési ház történetében. Nagy József, a gimnázium igazgatója mint jeles helytörténész méltatta a szemtől gyönyörködhető látványt. Az ember ősi vágya, hogy szebbé, esztétikusabb tegye környezetét - ezt láthatjuk most itt, amikor is szépség, esztétikai és használati érték testesül meg a kiállított tárgyakban, melyek önmagukért beszélnek. A legösszefoglalóbb mesterségek folytatói a derecskei kézművesek. Kifinomult ízlés, mesterségbeli tudás tükröződik a tárgyakon. Szépség és harmónia

Sárközi Béláné szúráttételeivel

Fotó: Rékasi Attila

uralkodik el a fafaragásokon, szőtteseken, szúráttéteken. A díszítőművészet remekékként jelennek meg a csodálatos himézések. A tűzzománcokból líraiság, festőiség árad. Nemcsak hagyományok élednek újjá a kosár- és szalmafonásokban. Eredményként érté-

kelte az igazgató, hogy végre eljutottunk ehhez a hétköznapi csodához így advent táján, hogy gyönyörködhetünk a kézművesek munkáiban.

A kiállításon szereplő kézművesek: Sárközi Béláné szúráttétekészítő népi iparmű-

vész, Bartha József fafaragó népi iparművész, Loósne Nagy Ilona és Loós Imre nevező, Szöllősi Imréné szövő, Botyán Katalin és Kovács László tűzzománckészítő, Kovács Sándorné szövő, Bagi Károly kötélverő, Csizmadia József tímár, Gombos Bertalané szíjgyártó, Békési Károly kádár, Iklódi Éva fazekas, Jenei Sándor kovács, Börcsök Albert fafaragó, Rékasi Imre kosárfonó, Harsányiné Porkoláb Mariann rseelő és madeirakészítő, Szántóné Varga Piroska riselő, Varga Károly bőrműves, Papp Imre bőrműves, Szilágyi Sándor bőrműves, Zákány Lajos szalmafonó, Fórián Károly üvegcsiszoló, dr. Fülöp Tamásné, Csizsér Béláné, Magyari Béláné, Börcsök Áronné, Orbán Lajosné, Vajda Gyuláné, Csizsér Dezsőné, Gulácsi Lajosné, Csécsi Józsefné, Kovács Sándorné himző.

A kiállítás megnyitása emléklapok adományozásával zárult, melyeket a polgármester nyújtott át városunk kézműveseinek.

